

Az R Leporis, egy hosszúperiódusú változó térképe

A téli égbolt eléggé elhanyagolt változója az R Leporis, mira típusú változó.

Az Orion alatt, a Rigel-től délre, könnyen felkereshető helyen található meg. Rendkívül vörös csillag, ezért észleléskor ezt különösen figyelembe kell venni. Ne nézzük túl sokáig egyfolytában a csillagot, mert az észlelés végére a kezdeti állapotnál fél nagyságrenddel is fényesebb lehet! A térképen feltüntetett adatok már elavultak, ezért most a "GCVS - II /General Catalogue of Variable Stars/ Moszkva, 1970 " által publikált adatokat ismertetjük. Szélsőértékei: 5,5 és 10,5 mg, periódusa 432,47 nap, de ezen a téren bizonytalanok a katalógusok, 463,43 naptól a térképen látható 240 napig sokféle értéket adnak meg. Szinindexe $+4^m.2_s$, a csillag külön érdekessége, hogy maximális fényességei 5,5-6,5 mg között 40 éves átlagperiódussal ingadoznak.

1976-os maximuma a Nap közelsége miatt nem volt megfigyelhető, az első maximum utáni adatok augusztus 26/27 éjszakájáról valók. Ekkor 7,2 mg volt fényessége, de ebből nem nagyon lehet következtetni a csillag maximális fényességére. / Az észlelések még csak a hajnali szürkületben voltak lehetségesek./ Idei maximuma már szerencsésebb időszakra esett, augusztus 28-ra szólt az AAVSO előrejelzése, így legalább a leszálló ág követésére lehetőség nyílik a tél és a kora tavasz folyamán. Az augusztus végi 6,3-6,5 mg-ról december elejére 8,0 mg alá halványodott fénye. A tél folyamán érdemes kisebb műszerekkel is megkísérelni a változó észlelését ugyanis nem fog 10 mg alá halványodni.

Következő maximumai 1978. októberében, majd 1979. decemberében várhatók.

Keszthelyi Sándor - Mizser Attila

.-.-.-.-.-